

și totuși un motiv

Teodor Dume

pe stradă la muncă sau acasă sub duș
peste tot acolo unde mizeria se
ascunde în golurile din viață
mă urmărește o amărâță
e ca un fel de frig continuu
pișcă nu doare
și nici nu-mi pasă

în fiecare zi
înăuntrul meu se ghemuiește
o șansă

îmi împachetez senzația și
plec departe de locul
în care oamenii se bifurcă...

oriunde

pentru că nu știu cum altfel
să-mi schimb înfățișarea
mereu aceeași